

Думата ся изрече, и требва слѣдователно да натегнемъ сичкыте си жички на дързость-тж, за да говоримъ явно споредъ убѣжденията си.

Въ противенъ случай, т. е. ако да мълчяхмы, совѣсть-тж щеше строго да ны накаже, а и предъ Бога щехмы да грѣшимъ.

II.

Казахмы че въ сичкыте почти български списанія, ний увиждамы едно упжтствіе къмъ строга моралность, по туй упжтствіе мжжтъ—Списатель—го предлага само на женскытъ полъ, а за мжжтъ нищо ненапомнува, като че мжжтъ е сжщество съвършенно и непорочно, а само жената окаяна и грѣшна!

Мжжтъ списатель издирва прикти, басни а даже и *Словото Божіе* употребява, за да докаже на жената, че тя е слѣпо орждіе на мжжтъ и нищо пѣ много, т. е. че жената е длъжна да ся покорява на мжжкыте желанія, безъ най малко разискваніе.—

Ако мжжтъ ся държи и за напредъ о тѣзи теорія, не само че ще противустои на волята Божія, но още и очевидно ся упропастява!

„Жената е отъ костыте на мжжтъ и тѣлото ѝ е отъ тѣлото на мжжтъ“.

Това е тѣй, но дали съсъ това ся доказва, че жената е пѣ ничтожна отъ мжжтъ? Или дали мжжтъ по туй, че жената е произлезла отъ нѣговите кости и отъ нѣговото тѣло, требва да ся държѣ за неограниченъ господарь надъ костыте и тѣлото на жената?

Ако бы дозволили тѣзи правдинѣ на словесните—на подобіето Божіе; каквы правдины бы трѣбвало да дадемъ на не-словесныте?

„Твоѣта воля ще стои подъ власть-тж на мжжтъ-ти; и той ще ти бжде господарь“

И това е тѣй;—но какво требва да разберемъ отъ тези думы на Святото писаніе?

Дали жената да нема никаква воля, или да ли Святото пи-